Professora: Estefanía Mónaco Gerónimo

CASOS PER A TREBALLAR L'ESTIMULACIÓ DEL LLENGUATGE ORAL

CAS 1: Miquel (3 mesos)

Habitualment, la mare de Miquel l'agafa en braços mentre mira el mòbil (Instagram, WhatsApp...). El nadó balboteja i l'observa, però ella està concentrada en la pantalla i no li parla ni el mira.

Pregunta: Què li recomanaries a aquesta mare per a estimular el llenguatge de Miquel?

CAS 2: Sara (9 mesos)

La família diu que Sara és una criatura "molt llesta i desperta". L'avi de Sara li ensenya un gosset de peluix i li diu repetidament "gosset, gosset", mentre mou el ninot i diu "bub, bub".

Pregunta: Què penses d'aquesta interacció? Podries donar algun consell més a l'avi per a estimular Sara (exercicis, activitats, pautes, etc.)?

Cas 3: Mariola (13 mesos i mig)

Els pares de Mariola et diuen que la seua filla encara no ha començat a dir cap paraula, i que veuen en els fills d'altres amics de la mateixa edat o més petits que sí que ho fan. Et pregunten si aquesta situació és preocupant, i si els pots recomanar alguns exercicis per a estimular la parla de Mariola.

Pregunta: Què respondries a la preocupació d'aquests pares? Quins exercicis els podries recomanar?

CAS 4: Enric (18 mesos)

L'educadora d'Enric llig un conte en grup en l'escoleta. Enric assenyala una imatge i diu "at" (gat), però l'educadora li diu: "No, no es diu així, dis-ho bé: G-A-T."

Pregunta: Què suggeriries a aquesta educadora respecte a com respondre a l'intent comunicatiu d'Enric? Què més podries recomanar-li per a estimular el llenguatge dels seus infants (els d'aquesta classe tenen entre 13 i 24 mesos), com per exemple jocs, exercicis, pautes, etc.?

CAS 4: Leo (2 anys)

El pare de Leo vol que el seu fill estiga ben estimulat i que desenvolupe llenguatge tan prompte com siga possible. Per això, li canta cançonetes amb rimes i deixa que Leo acabe algunes paraules. Per exemple, canta: "Ballmanetes, toca mane..." i espera que Leo diga "tes". Després, el pare intenta ajudar que Leo aprenga a pronunciar correctament la "m" de "manetes", ensenyant-li aquest fonema de manera aïllada, mostrant-li una targeta d'una M i altres targetes amb paraules escrites que comencen amb M.

Pregunta: Què opines d'aquesta activitat? La recomanaries completament? Justifica la teua resposta i escriu com ho explicaries al pare de Leo.

CAS 5: Paula (4 anys)

A l'escola, Paula juga a ordenar targetes amb vinyetes que mostren una història, mentre la mestra li pregunta: "Què fa el xiquet en aquesta imatge?" o "Què passarà després?"

Pregunta: Quines estratègies d'estimulació del llenguatge observes en aquest cas? Les consideres adequades?

CAS 6: David (2 anys i mig)

La mare de David li ofereix una galeta i diu, fent *baby-talk*: "Galeta? Galeta nyam nyam! Nen vol galeta nyam nyam!"

Pregunta: Quin tipus de tècnica usa la mare? És adequada per a l'edat de David?
Explica-li a aquesta mare quines coses més podria fer per a estimular el llenguatge de David.

CAS 7: Celia (5 anys)

Celia acaba d'eixir del col·legi, sembla enfadada perquè ha tingut un conflicte amb la seua millor amiga, i li explica a sa mare el que ha passat amb pèls i senyals. La mare agafa de la mà Celia, s'acosta a l'amiga i li diu amb veu infantil: "Hola Bea! Pareix que hui estic un poquet molesta amb el que ha passat abans." Mira Celia i diu en veu fluixeta: Eh que sí, Celia, tresor?. "M'agradaria anar-me'n a casa tranquil·la, podríem fer-nos una abraçada?" Mira Celia i li fa una espenteta per a acostar-la a la seua amiga. Mentrestant, Celia està al costat amb la mirada baixa, un poc vergonyosa, i finalment abraça tímidament la seua amiga.

Pregunta: Com s'anomena l'estratègia que usa la mare de Celia? Comenta el que observes en la situació i si creus que és adequat, o com es podria millorar.

CAS 8. Borja (12 mesos)

La família de Borja sent que el seu xiquet no els presta atenció, diuen que és "com si no li agradara socialitzar". És un xiquet molt actiu ("potser massa actiu", diuen), però li agrada jugar a soles i no sap mantenir l'atenció compartida amb els adults. Els genera força interrupcions en la vida quotidiana, perquè quan li demanen de fer alguna cosa, els ignora. Ja han descartat amb el metge que tinga cap problema auditiu. Et pregunten: "Com podríem treballar això amb el nostre fill?"

Pregunta: Com respondries a aquesta família respecte a la seua preocupació?

CAS 9. Eva (1 mes i mig)

La mare d'Eva viu en un pis compartit amb quatre persones més i dos gossos. L'ambient és sorollós, les persones entren i ixen, fan sorolls, criden, agafen la criatura quan està adormida en el bressol, li parlen fort, li posen vídeos de dibuixos al mòbil. Eva sempre té alguna persona davant fent-li coses i jugant. La mare d'Eva pensa que això serà bo per a la criatura, perquè s'acostumarà a socialitzar prompte i aprendrà a comunicar-se abans que la resta de nadons.

Pregunta: Què penses d'aquesta situació? Faries alguna recomanació a la mare d'Eva?

EXEMPLES PER A LA PRÀCTICA DEL ROLE PLAYING

Només es queden en la sala els familiars, n'ixen els observadors i els professionals.

ROLE PLAYING 1:

- FAMILIAR exposa una situació complexa, descrivint els fets, però sense expressar quines són les seues emocions.
- Logopeda: **ESCOLTA ACTIVA I REFLEX DE SENTIMENTS**

"De veritat que el meu fill necessita intervenció tan prompte? El meu altre fill va començar a parlar tard i després no va tenir problemes... Potser és qüestió de temps i després li passa. No m'agrada que l'etiqueten tan menut…. No és normal que alguns xiquets triguen més?"

ROLE PLAYING 2:

- FAMILIAR exposa una situació amb diferents aspectes.
- Logopeda: **PARÀFRASI**

"El meu embaràs va ser molt complicat, ple de visites mèdiques, proves i moments de por. Al final, el meu fill va nàixer abans d'hora, i tot i que vaig sentir una gran alegria en tenir-lo en braços, el part prematur va ser esgotador. Des de llavors, hem hagut d'anar a una infinitat de controls mèdics, seguiments i revisions per a assegurar-nos que tot va bé, i encara que sé que és per al seu bé, cada cita em desgasta un poc més. Estic feliç de veure'l créixer, però també em sent molt cansada, com si no tinguera ni un moment per a respirar i recuperar-me de tot el que hem passat."

ROLE PLAYING 3:

- FAMILIAR exposa com se sent davant d'una situació.
- Logopeda: **AUTORREVELACIÓ**

"Ser pares primerencs d'un xiquet amb dificultats és molt més difícil del que imaginàvem. Ningú t'ensenya realment com fer-ho, i per molt que llegim o escoltem consells, al final tot és prova i error. Cada dia ens trobem amb situacions noves en què no sabem si ho fem bé, si hauríem de fer-ho d'una altra manera o si estem cometent errors que poden afectar el nostre fill. És un aprenentatge constant, ple de dubtes i moments de frustració, però també d'alegria…"

ROLE PLAYING 4.

- FAMILIAR descriu una situació que ocorre ara mateix a la consulta o a casa.
- LOGOPEDA: **IMMEDIATESA**

"No, no toques això, que et faràs mal! Espera, no, no t'allunyes, que pots caure! Ai, millor no agafes això, que està brut… Ho veus! Ja has caigut, t'ho he dit! És que sempre estàs igual, si m'escoltares abans!"

ROLE PLAYING 5.

- FAMILIAR expressa en el transcurs del seu discurs una contradicció.
- LOGOPEDA: **CONFRONTACIÓ**

"No sé què fer, de veritat. Jo només vull el millor per al meu fill Pablo, però des que ens vam separar sa mare i jo, tot és cada vegada més difícil. De segur que sa mare li ompli el cap de mentides sobre mi, i jo no puc quedar-me de braços plegats. Així que intente mostrar-li a Pablo que sa mare també fa moltíssimes coses malament i que ell està millor amb mi. Però últimament Pablo ha deixat de parlar a ma casa, encara que abans sí que parlava, però ara ja no em diu res, pareix que estiga en tensió…"